

L' OLOTÍ.

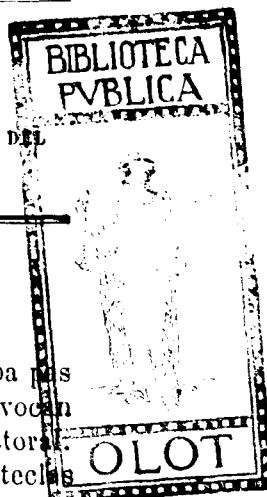
SETMANARI DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA COMARCA Y PORTAVIU DEL
CENTRE CATALANISTA.

ELECCIONS.

Per lo moment, aquest assumpto d' eleccions, no preocupa pas l' esperit de nostre districte. Los comités polítics en vá convocant sos partidaris y tractan los primers de reanimar lo cos electora. La opinió pública resta indiferent, per mes que 's toquin las teclades de tots los registres polítics existents; ningú fa cas de llansarse á la palestra encara que 'ls prohoms de cada partit los hi atissin. Fora del mes ó menos calor oficial, lo camp queda lliure als que se dedican á treballar sa propia candidatura, valentse de sas propias forsas y las simpatias personals ab que poden contar; lo país no te ni sols vilió per alsarse sobre sí mateix en una ó altre forma; en una paraula la anemia mes complerta se ha apoderat de las forsas vivas de la nostra terra.

¿De que prové semblant estat? Com no hi ha efecte sens causa, la seva causant existirá perquè tal succehesqui, no 'ns proposem desentranyarla, sols volem consignar lo fet tal com avuy se presenta en nostre districte. En lo de Puigcerdá, que va unit ab lo de Olot en tractes de votar Diputats provincials, ignorem á punt cert lo que hi passa, pero creyem que s' hi nota mes moviment si be que la lluyta també te mes carácter personal que polítich á pesar de dominar allí, mes que per aquí, las corrents neo-liberals. De tots modos las sevas rahóns tindrà també aital moviment qual causa tampoch tractem de indagar. Lo que 'ns proposem justificar es l' actitut passiva que guarda lo Centre Catalanista en aquestas circumstancias.

Lo Centre Catalanista aspira, baix lo criteri que te demostrat, y que no deuria tenir enemichs, á representar las necessitats y conveniencias de la Comarca ó regió Olotina, ab tota la ingenuitat y bona fé que pot ferho un poble sensat y virtuós lo día que exent

de tota passió política y personal, ab ferma unió, mediti seriament sobre sos interessos morals y materials per posar en planta quant cregui necessari ó convenient.

Donada aquesta base creyem interpretar l' esperit del Centre, dihent que de cap manera deu la associació avuy per avuy, inmiscuirse oficial ni oficiosament, en la materialitat de cap elecció y si solsament combatre d' un modo general lo sistema en que están *basadas* las mateixas, per no estar conforme ab lo criteri que sustenta lo Catalanisme y ser contrari al be general del país.

Lo Centre Catalanista encara que vigorós per lo número de associats y per l' assentiment que li prestan altres elements que no ho son, no obstant, dista molt de poder atribuirse la representació complerta de la generació vivent en nostra encontrada, de aquí donchs que es precís quedi retret en lo de apoyar com á societat cap persona ni menos tendencia política, perquè qualsevol acte de aquesta naturalesa tindria avuy lo caràcter d' imposició y viudriam á criar solsament un partit mes, sobre los molts que ja existeixen. La paraula Partit implica divisió, lluyta, vencedors y vensuts, imposició de camarilla, caciquisme, es dir, destrucció complerta de la base fonamental de l' associació.

Avuy donchs lo Centre no deu afavorir ni combàtrer á ningú, sols deu plányers dels mals que ab tanta abundancia pesan sobre la patria y, formant opinió, atráurer tot bon patriici á nostre camí, d' aquest modo lo dia possible que s' operés aquest fet d' unió y germanó de una compacte majoria de bons cataláns, aquell dia sens violencia y d' un modo *natural, senzill y práctic* lo Centre Catalanista seria lo genuí representant del país y 's trobaria en possessió del dret omnímodo de regirse y governarse á sí mateix segons sas necessitats ó conveniencias, hasta 'l punt que las lleys d' aquell moment li permetessin, y no tenint devant seu mes enemichs que 'ls que te sempre naturalment tota cosa existent, al crit de *Visca la Patria* podria destruhir y fer desapareixer en un moment molta miseria y corrupció, de la que tothom se queixa y pera la qual poch buscan lo remey ahont al fi podria trobarse la medicina.

QUESTIÓ SOCIAL.

Atesas las tristas y lamentables circunstancias que estem atra-

vessant promogudas per la terrible lluyta entaulada entre 'l treball y 'l capital y que han fet derramar sanch en los carrers de nostra pacífica vila causant verdadera consternació, una persona amiga nostra y animada del mes bon zel nos suplica publicuem las següents bases que podrian portar de nou lo benestar y la confiança á nostre vehinat, fent ensemps desaparóixer los fundats temers de nous desastres.

1.ª Precisaríá que nostres trevalladors se deslliguessin de tota inteligencia estranya ó sia ab societats forasteras.

2.ª Que se associessin unicament los residents en aquesta vila contractant ab los amos també associats la manera de fer un fondo per aplicar á determinadas necessitats dels treballadors associats, que en dit contracte podrian estipularse.

3.ª Amos y treballadors associats convinguessin en sométrer llurs diferencias en materia de treball á un tribunal compost del Arcalle, Párroco, Jutje de Pau, President dels amos y President dels treballadors, fallant després d' haver sentit uns y altres per medi de tres delegats per cada part.

4.ª L' amo que no volgués respectar lo fallo dictat per dit tribunal en un cas determinat, quedaria fora de la societat y deuria pagar ademés una quantitat determinada que ingressaria en lo fondo antes dit. De igual modo que si fos un treballador, quedaria també expulsat, perdent sos drets al citat fondo.

5.ª Los amos y treballadors associats deurian preferirse mutuament en las relacions de treball, compromententse á aixó uns y altres en lo contracte.

Baix aquestas bases ó altres semblants creu son autor podria trovarse l' harmonia indispensable per no arribar á un punt quals fatals conseqüencias ningú es capas de preveure y tindrem que lamentar tots y lo treballador principalment.

Sens dubte que posats de bona fé amos y treballadors podria ser aquest un bon camí per entendrers, com s' ha fet ja en Sallent y algún altre punt; y si no 's fa una cosa semblant de bon grat, es probable tingua de ferse forzosament y ab pitjors condicions, lo dia no lluyá en que s' estrémin los procediments de forsa bruta.

A nostre entendre l' Estat deuria favorir y garantir d' un modo enérgich, tota idea que com l' apuntada tendís d' un modo just á l' harmonia del capital ab lo treball; aixó, ab urgencia, puig del

contrari veyem venir dias de dol y de miseria que tots plorarém.

Creyem donchs arriuada l' hora que s' emprengués alguna cosa seria en nostra vila, sobre dit particular á fi de tranquilisar sos ve-híns justament alarmats.

Inútil es dir que 'l Centre atés son caperit d' unió y concordia aplaudirá tot pensament que en aquest sentit vaja encaminat.

CAMPANAS.

L' us de la campana no es exclussiu del cristianisme sinó que 'ls pobles de l' antiguitat la conegueren y usaren ja; y no solament pera 'l fet de reunir y congregar á las multituds sinó que també per altres objectes y cerimónias que fora llarch de contar y que no fan al cas.

La Iglesia catòlica segons la opinió de varios arqueòlechs comensá á fer us de las campanas pera reunir als fiels luego després que Constantino hagué donat la pau á la Iglesia, altres, fundantse en que 'l papa Sabino, successor immediat de Sant Gregori, va prescriure las campanas a todas las iglesias per anunciar los sants oficis, suposan que lo seu us en ella comensá en lo sigle seté, pero la opinió mes generalment admesa es la de que Sant Paulino, bisbe de Nola, fou lo introductor de las campanas en las ceremonias y actes de la Iglesia.

Sía com vulga, lo cert es que á principis del sigle seté l' us de las campanas era casi general en las iglesias de 'l Occident. Las del Orient tardáren molt mes á usarlas; segons sembla fins al sigle onse no 'n tingueren, puig los autors dels temps anteriors á aquest sigle parlant del modo de congregar los fiels diuen que 's feya per medi de cert instrument de fusta semblant á las *patracas* que 's tocan en los dias del dijóus y divendres sant, construïts de certa manera á fi de que 'l seu sonido dongués varias notas pera evitar la asperesa é ingratitud del so de nostras patracas.

Raras son las campanas antigas que tingan adornos é inscripcions encara que á dir veritat son contadissimas las que 's conservan de sigles anteriors al sigle tretse, en qual época, quan menos van adornadas d' uns filets que las voltan en sas parts superiors é inferiors y luego apareix en la campana, tal vegada primer que en cap altre objecte arqueològich, la fetxa de sa construcció y lo nom de qui la feu fondre. Lo nom dels fundidors tardá molt mes en apareixer en las campanas y quan ell hi sortí se feu acompanyar d' altres adornos que 's han anat multiplicant y complicant gradualment.

Per lo que fa á nostra vila la fundició de campanas data ja de sigles.

Lo primer campaner de que tenim notícia es de un tal Calsa que vivia en lo carrer de Sant Esteba que allavors s'anomenava de la Forsa y fongué la campana major de la iglesia parroquial ab una circumstancia digne de notarse y es: que, sia perquè los obrers no tinguessin prou confiança ab lo fundidor olotí ó per altre causa, encarregaren la campana á un fundidor de Gerona. Vingué aquest y fongué la campana per tres vegadas consecutivas y sempre li va sortir esgarrada. Lo pobre artista gironi en vista de sa mala sort demaná la recisió del contracte y la campana fou encarregada allavors á mestre Calsa qui á la primera fosa la tragué bona y rebedora á satisfacció dels Consols, Obrers y Beneficiats de Sant Esteba.

Posteriorment la casa den Coromina, que apesar de que sos descendents han mudat d'ofici continua anomenantse *cal courer*, explota aquí la industria de las campanas per son compte mentres que los passats del actual Barberí també la exercian. La fundició de campanas dels Barberí data ja del sigle disset ó antes. La primera campana que coneixem feta per los passats den Barberí es la de Sant Miquel de Falgás que junt ab lo nom de Francesch Barberí porta, si la memoria no 'ns es infiel, la fetxa ds 1668

Avuy la fama de la casa Barberí ha passat los límits de la contrada y no sols s'extén á las provincias de Gerona y Barcelona, sinó que sos broncos publican lo nom de dita casa en molts punts d'Espanya y en varias missions del Africa, entre las quals recordem las de PP. Missionistas del Cor de Maria d'Annobon, desde que en la Exposició Universal de Barcelona de 1888 se feu conèixer molt ventatjosament.

Varietats.

HISTORIA CASULANA.

(Continuació.)

Vaig sortir de la rectoria abrumat. Mon primer pensament fou montar á cavall y anarmen sens parar. Mon plau estava desfet, mas il·lusions perdudas y l'objecte que 'm portava á n'aquell recó de mon havia desaparegut per complet desde'l moment que no existian ja las amistats ab las quals contava per realisar lo somni d'aurat de dotse mesos.

!Oh poder del egoisme! Jo en aquell moment no tenia per amistats més que las de aquells homes ab qui contava en mas miras

personals, miras puerils, ridículas si 's vol, pero interessadas com las que més. Las personas que no entravan en mos plans, que no podian alegrar mon esperit per quant no podian contar-me mes que miserias y tristesas, podía deixarias á un costat paig jo había sortit de casa per divertir-me buscant lo Paradís y si lo Paradís estava tancat per haber-se tastat allí la fruita prohibida, no era meva la culpa y ja que res podía adobarhi, lo mes senzill era tornar allà d' hont havia vingut.

Afortunadament aquestas disposicions no duràren més que un instant sobre posant-se prompte l' esperit cristià als instints egoistas de la carn. Estava bé que sortís del poble avans del terme fixat ja que habían fracassat mos plans y no hi había allí alicient per mí, pero aixó no seria sens haber visitat á la Sra. Antonia oferint-me de bon cor y bona voluntat pera quant me eregués útil.

Me vaig dirigir donchs dret á casa la senyora Antonia; al passar la llinda de la porta vaig sentir un soroll confós de veuhetas que pronunciaban unas, lo B. A. B A., y altres la coneguda cantarella *dos y dos cuatro, cuatro y cuatro ocho*, produhint entre totas aquesta música que si en totas parts es harmónica, s ntida en un poble mitj salvatge del cor de la muntanya ho es molt mes, perque indica que la cultura hi ha ficat lo nas y fa esperar que las generacions que han de venir, reuniran á la senzillesa patriarcal dels seus pares alguna dosis de il·lustració que fassi desapareixer certas sombras que avuy dia enlletgeixen alguna vegada lo per altro part hermos tipo montanyench. Tinch que afegir que á mí m' alegrá doblement, perque 'm denotá que 'l remat de la senyora Mestra no era encara del tot dispers y que hi havia encara personas de bon sentit que sobreposant-se á las miserias humanas feyan justicia á la bona senyora no retirant-li sa confiança. Vaig pujar l' escala y vaig entrar en una saleta regularment espayosa y limpia quals uniehs mobles y adornos consistian en quatre banchs dels caracteristichs en semblants llochis, una taula d' escriurer pintada de negre y de la forma que tots coneixem, en las parets emblanquinadas escampats aquí y allà alguns mapas y en lo centre d' una d' ellas un san Cristo entre dos palmatorias de llauana.

En lo moment d' entrar lo silenci se feu com per encant. Per tots costats no 's veyen sinó caras plenas d' admiració, bocas ober-tas y ulls espantats que contemplaban embadalits lo fantasma que tenian devant com preguntant-me si venia en só de pau ó de guerra. No vaig pas tardar en reconeixer á la Lluïseta en mitj d' un rotllo de nenas com ella á qui prenía la llissó, la qual me reconegué també luego y se m' acostá somrient y carinyosa. Que mona estava ab son saquet y faldilla negra, llisa, hasta pobre, pero limpia y ben tallada.

—La Carme es morta, me digué ab los ulls molls, quasi á las primeras paraulas, la mamá es allà dins, y m' acompanyá á un

quartet ahont estava la mestra sentada en una cadira de brassos y rodejada de dos ó tres noyas de las mes grandetas que estavan com ella cusint roba blanca.

—¿Ay es vosté? Esclamá probant d' alsarse y al mateix temps que m' allargaba la má feu senya á las deixebles de que s' retiressen á l' altre sala. ¿Y donchs quins vents lo portan per aquestas terras? afegí senyalantme una cadira.

—Los recorts de l' any passat, senyora Antonia, vaig dirli, he volgut refrescar aquellas impressiós y refermar las amistats que tan agradable feren ma curta estancia en aquest poble, pero desgraciadament desde que he arribat no paro d' escoltar desventuras.

—És veritat 'l vent de la desgracia ha passat per aquí y no ha deixat mes que llágrimas, pero per aixó hem d' agraírlhi més que 'ns hagi vingut á véurer en semblants circumstancias.

—No li ha cap mérit en ma vinguda per quant jo venia en busca d' expansió é impressiós agradables, per lo que pot calcular com m' he quedat al saber las novetats, sobre tot la mort de la Carmeta, ángel de Deu.....

— ¡Pobre filla meva! Deu l' ha treta del mon per no exposarla á embrutirse ab tanta immundicia. Era 'l meu sosteniment, lo meu únich consol, era la tercera flor esclatada en lo jardí de ma desgraciada familia, jardí que tantas llágrimas y tants sacrificis me costa y com las altres Deu s' ha servit segarla quant sos perfums s' anavan convertint en deliciosos fruyts; pero ¡bon Deu! jo no se pas si en mitj de tot dech alegrarme d' aixó perquè, la veritat es que ab tot y haberme destrossat lo cor, la mort de la Carmeta no ha pas estat la mes grossa de las penas qu' han caigut sobre meu, y tal vegada... qui sab...

—Si ja se, vaig afegir volgüent completar lo pensament, ja sé que las miserias desencadenadas á la mort de 'n Pradell han tingut per blanch á vosté y si m' ha verdaderament afligit al véurer desfeta l' harmonia que l' any passat regnava eucara en aquest poble m' ha afligit doblement, perquè segóns m' ha dit lo Sr. Rector, la modesta posició que V. disfrutava ha vingut á menos.

—¿Ha vingut á menos? Feu mitj rihent ab tristesa, jo crech que ha vingut á res. Jo no 'm queixo pas del comportament de molts pares qu' han retirat d' aquí las sevas fillas perquè no disfrutant jo la pensió oficial no podia com hasta aquí enseuyar gratis havent de menjar y 'm consta que molts d' ells ho han fet ab verdader sentiment per no poguer soportar la quota d' una pesseta mensual que m' he vist obligada á senyalar. Ara calculi vosté poch més d' una dotsena de noyas á aquest preu lo que suman. Anyadeixi que desde la mort de la Carme me veig privada de lo poch qu' ella guanyaba y jo mateixa ja no soch ningú. Faltada de salut

ja no puch ni pensar en buscar en altre part lo pa que aquí m' han pres, à mes de que en altra part pot ser no trobaria encara l' apoyo d' alguna persona caritativa que aquí 'm sosté.

—Me sembla, vaig provar de dirli per animarla, que la seva situació no es tant desesperada. Vosté es jove encara y quan hagi vensut la afecció moral que la domina desde tant terrible perdua, recobrarà la salut sens dubte y aquí ó allà, ab la ajuda de algún bon amich pot trovar una col·locació decent que l' ajudi á passar apassiblement lo resto de la seva vida al costat d' aquesta nena que val un imperi.

—Ay no ho cregni. Tinch la mort aquí y no tardaré pas anar á fer companyia als meus fills deixant desamparada á aquesta pobre criatura. Passo la nit en febra encesa y en mitj de terribles somnis, se 'm representan totas las vicisituds de ma trista vida y l' hi asseguro que m' fa esgarrifar. No tremolo per mí que'l cap y á la fi ja he fet á tots y no 'm queda mes que donar compte á Deu de mas obras, pero quant me miro dormint al meu costat aquest vel de Deu, me recordo de lo trista y perillosa que es la existencia de aquets sers desamparats. Allavors me ve á la memoria 'l fanch que he degut trepitjar en ma joventut, y l' inmundicia que he tingut que apartar, per seguir la carrera de las donas honradas, allavors se 'm representa 'l mon ab tots sos horrors y asquerositats. Penalitats, sacrificis y miserias per un costat, per altre costat l' abjecció y la mort de l' ànima ; Senyor ! lo cor me sagna encara quant penso que hasta aquí mateix amparada sota la capa de patriarcals costums he trobat amagada l' esquerosa serp de la lascivia y que 'l salvarme á mí y als meus de la seva fiblada verinosa m' ha costat lo mes penós de tots los sacrificis. ; Sants del cel ! Si aquesta criatura ha de faltarli lo vostre amparo en aquest mon enduensela encara que sigui avans que á mí.

La bona senyora estava en un estat de excitació terrible sos ulls enterbolits estavan mitj anegats en llàgrimas y la boca badada engullia ab dalé l' aire que necessitava 'l pit que l' hi anava com las onadas del mar. En tant me vaig impressionar que alsantme de la cadira vaig dirli atausantme.

—; Pero senyora que es aixó ! ; Per qué no 's calma ? no veu que ab aixó res hi guanya sinó empitjorarse. Y després de tot lo que hagi de ser sera y vosté si ha complert lo seu dever y ab la seva conciencia, ni en lo cel ni en la terra pot exixírceli res mes.

—Vosté te molta de rahó, digué ella fent esforços per sobreposarse, pero que vol que li digui, la vida 'm pesa, estich cansada de sufrir, pero no obstant tinch horror á la mort que veig y palpo.

Ploro los fills que he perlut y ploro... perquè m' en vaig deixant encara un sobre la terra...

—No digui aixó per tots los sants, perquè encara que fossin certs los seus temors, encara que Deu fos servit de disposar de vos-

té, digui ¿no hi ha allà dalt qui vigila y ampara á la inocencia?
¿No te vosté encara en aquest mon amiebs desinteressats y lleals?

—Ab aquets conto, respongué ab un tó de veu indefinible acompanyat d' una mirada que m' arrivá al fons de l' ánima. Jo no demano pas per ella un boei de pa, que aquest cap y á la fi qui te mau's se 'l guanya, sols demano per ella alló que no 's ven ni 's compra y es l' aliment de l' ánima, un bon consell sempre que 'l necessiti.

(*Seguirá*).

Noticias geneccals.

Lo diumeuge prop passat fou benchida la nova campana destinada á fer los tochs de missa en nostra iglesia parroquial ab tota la solemnitat que prescriu lo ritual en semblants cassos.

Després dels salms y oracions de rubrica lo Dr. Esteba Ferrer Párroco de la vila la benchi y la ungi ab los sants olis y se li posaren los noms de Maria del Carme, Soledat é Ignés.

Los padrins, D. Nonito Escubós y D.ª Cárme Plana de Plana, després de la cerimonia obsequiaren als convidats ab un abundant refresch que tingué lloch en la sala que está sobre la sagristia de Sant Esteba y fou servit per lo confiter en Pere Oro ab lo gust y bon servey que l' acredita.

La campana honra la fundició d' en Barberí. Además de la inscripció que diu la fecha de la benedicció, lo nom del actual Párroco y los dels padrins, adornan á dita campana un busto en relleu de Sant Esteba, una creu de bastant bon gust, l' escut d' armas de nostra vila y la marca de la fábrika d' hont procedeix.

La concurrencia al acte de la benedicció fou numerosa y escullida.

Ab motiu del brillant resultat obtingut en lo nostre anterior concurs fotográfich, quals excel·lents reproduccions atraguéren la atenció de tots quants nos visitàren en la passada Festa Major, nos complavem avuy en convidar als senyors artistas que prengueren part en lo mateix y á tots los demés aficionats de la present Vila, pera que remetian sos artistichs álbuns á la gran *Exposició fotográfica Catalana* que 's obrirà lo 21 del mes entrant en los salons del Seminari Conciliar de Barcelona, qual certámen, segons informes, será dels millors de tots quants s' han celebrat fins avuy dia.

Las fotografias deurán esser esclusivament de Catalunya: Se dividirán en quatre grupos ab son premi y mencions corresponents pera cada secció; y al igual que en lo nostre concurs serán, lo pri-

mer de Paisatge, lo segón de Monuments, lo tercer d' Arqueologia, y lo quart de tipos y costúms.

Las fotografias deurán ser entregadas antes del 15 del mes vinent. Pera mes detalls dirigir-se al senyor Secretari del Centre don Joseph María Basil, representant de l' Academia Josefina organisa-dora de dit Certámen.

Va guanyant terreno l' idea de fundar en la present vila un Clup velocipedista, montat al igual que los de Barcelona, Gerona y Figueras, ab los quals están ben relacionats sos iniciadors. Per ara se diu que son 25 los joves inscrits y que de seguir aixís la afició, será uns del mes numerosos del Principat.

Al dar noticia á nostres lectors del incendi ocorregut en la ximenea de la casa núm. 41 del Passeig del Firal en la nit del 14 del corrent, tenim la satisfacció de fer constar que la familia de Roca s' ha acercat á nostra redacció suplicantnos fem extensivas las mes expresivas gracias á las autoritats que se personaren al lloch de la ocurrencia, així com també als vehius que acudiren! pero molt particularment á la digna Companyia de Bombers que ab lo zel y bona direcció, lograren sofocar l' incendi que amenassava invadir las habitacions de la casa.

Lo President del Centre Catalanista ha rebut una atenta comunicació de la *Lliga de Catalunya* en que la Junta directiva d' aquella Associació l' invita á la sessió inaugural que se celebrará lo próxim dissapte, día 22 del mes que som, á dos quarts de deu del vespre, en lo local de la Lliga, Fontanella 8, pis primer, Barcelona.

Los periódichs parlan ab gran insistencia sobre l' importancia del sistema curatiu de la tisis inventat per lo eminent metje berlinés Dr. Koch lo qual publicarà un article dintre poch en que donará á conéixer son invent.

L' Ajuntament de Berlín sembla tracta d' oferirli la construcció d' un Hospital especial baix sa direcció.

La passada setmana ha estat setmana de rumors y cavilacions sobre la gravetat y probalitats de solució del conflicte ocasionat per la vaga dels blaquers que ab los successos esdevenguts la setmana anterior, se feu l' assumpto de totas las conversas. No 'ns farem eco de dits rumors perque passada la oportunitat no tenen ja importancia; sols direm que, segóns noticias de personas que creyem ben informadas, sembla que la vaga acabarà aviat á consecuencia de una solució satisfactoria.

Los artistas musichs obsequiarán avuy à sa patrona santa Cecilia ab un solemue ofici á tota orquesta que se celebrará en la iglesia Parroquial. Pera anunciar la festa ahir una numerosa cobla recorregué los carrers tocant en las cantonadas de costúm.

EXTRACTO

DE LA SESIÓN DEL ILMO. AYUNTAMIENTO, 19 NOVIEMBRE DE 1890.

Se celebró en dicho dia la sesión ordinaria de costumbre que fué presidida por el Sr. Alcalde constitucional. Abierta que fué se leyó el acta de la anterior la cual fué aprobada por unanimidad y sin discusión.

Luego tomáronse los siguientes acuerdos:

Autorizar á los Sres. concejales inspectores del Matadero público para que dispongan se construya una cocina provisional en el referido edificio.

Que el maestro de obras del Municipio estudie si es conveniente el cambio de la rasante de la calle Nueva de esta villa que interesa el señor Capdevila para la colocación de aceras, teniendo en cuenta á su vez el modo de conducir las aguas pluviales.

Finalmente se trató y examinó extensamente la actual situación de Olot, tomándose algunos acuerdos.

MERCADO DE OLOT.

Precio medio en el viernes 21 Noviembre de 1890.

Trigo	á 21'00 Ptas. hectólitr.	Maiz	á 13'00 Ptas. hectólitr.
Mezcladizo	á 20'00 » »	Cebada	á 11'25 » »
Centeno	á 18'00 » »	Avena.	á 10'00 » »

Secció religiosa.

Avuy Diumenge 23. S. Climent P. y Sta. Felicitas mrs. y Sta. Luercia V. y M.

Dillúns 24. S. Joan de la Creu cf. y Sta. Flora vg. y mr.

Dimars 25. Sta. Catarina vg. y mr.

Dimecres 26. Los Desposoris de Ntra. Sra. y S. Pere Alexandrino B. y M.

Dijous 27. Sts. Facundo y Primitiu mrs. y S. Valeriá bisme.

Divendres 28. S. Gregori III papa y cf.

Dissapte 29. Ss. Sadurni mr. y Sadurni B. y mr. —Se tancan las velacions.

QUARANTA HORAS. —Continúan en la iglesia Ntra. Sra. del Carme. —La exposició de S. D. M. comensa á las 4 y mitja.

Banco Vitalicio de Cataluña.

COMPANÍA GENERAL DE SEGUROS SOBRE LA VIDA A PRIMAS FIJAS
Domicilio en Barcelona **Ancha, 64.**

CAPITAL de GARANTIA independiente de las reservas
constituidas con las primas que han aportado los asegurados.

10.000,000 DE PESETAS.

Datos sacado de la Memoria y Balance leidos en la Junta general celebrada el día 30 de Junio de 1890.

Suma del activo..	Ptas. 13.969.570'97
Suscripción da 1889 mediante 1,330 contra- los nuevos..	» 8.535.962'79
Siniestros pagados durante dicho año.	» 318.660
Riesgos en curso.	» 31.249.051'37
Reservas y primas del año.	» 3.082.584'09

La suscripción hasta 30 de Junio ultimo cerró con la póliza número 0.268, por un capital total de pesetas 60.147,048'80

Los Delegados en esta villa. = SRES. HIJOS DE J. MONSALVATJE,
Agente. — D. JOSE M.ª CASTRO.

PARA ARRENDAR.

Lo está la casa núm. 6 de la calle de San Cristóbal de esta villa dotada de buenas habitaciones, espaciosas cuadras para la explotación de cualquier industria, agua y lavaderos y de un huerto contiguo de regulares dimensiones. Dirigirse al efecto á D. Ramón Descals, Lorenzana, n.º 4, p.º 2.º 7

Bálsamo del Papa Inocencio.

Tan celebrado *Bálsamo* es el remedio más seguro de los conocidos, hasta hoy día, para preservarse y aun curarse de la terrible enfermedad de la Apoplegia vulgo *Feridura*. Vendese al por mayor y menor, en la Farmacia del Dr. Vidal. — OLOT. — En GERONA, Farmacia del Dr. Perez y del Dr. Ametller, y se halla además en las principales farmacias y droguerías de España y de América.